

NEŽ STRAHOV ZNOVU ROZKVETE

Nerodila se snadno spartakiáda 1955. S přípravou jsme začali pozdě, a to ve všech směrech: v nácviku, organizačně, hospodářsky i propagačně. A přece předčila všechny slavnosti tohoto druhu, které jsme v minulosti pořádali a jejichž úroveň měla ve světě nejlepší zvuk.

Brzy uplynou tři roky od těch nezapomenutelných dnů a právem se můžeme ptát: Jak vypadají přípravy na druhou spartakiádu?

Velká skupina pracovníků nejméně rok žije usilovnými přípravami. Zeptáte-li se v Ústředním výboru ČSTV, co se bude dít na Strahově třeba v pátek 24. června 1960 v 16 hodin, nahlédnou do pečlivě připravených plánů a odpoví vám, že na stadiónu bude cvičit 16 200 žáků 6.-8. postupných ročníků, zatím co na nástupišti č. I budou připraveni muži ke cvičení s tyčemi a na nástupišti č. II se budou řadit čtveřice žen k hromadnému vystoupení.

Ale to jsme přiliš předběhli události. Nejprve několik základních otázek:

1. V čem se bude lišit pořad druhé spartakiády od první?

Odpovídá nám nositel Řádu práce dr. Jaroslav Šterc, ředitel 20. jedenáctiletky v Praze na Smíchově, který byl zvolen jako dobrovolný pracovník ústředním náčelníkem základní tělesné výchovy (ZTV) v Československém svazu tělesné výchovy:

„Především se po prvé představí naše jednotná dobrovolná tělovýchovná organizace ČSTV. Za druhé každý z osmi dnů II. celostátní spartakiády bude tvořit programový celek, spojený určitou myšlenkou. Spojitost bude vyjádřena i jednotnou hudební režii. Novinkou bude také vystoupení dospělých při dnech mládeže a naopak. Každý den bude tedy cvičit mládež i dospělí. K pestrosti pořadu chceme přispět také střídáním velkých a menších celků.“

2. Jaké skladby uvidí diváci na II. celostátní spartakiádě?

Slovo má laureátka Státní ceny Klementa Gottwalda Lída Nováková (tvůrkyně půvabné skladby pro dorostenky

v zelených sukních, jimiž rozkvetl Strahov 1955):

„Odpověď budeme moci dát až po ukončení soutěže, kterou uzavřeme v polovině března 1958. Komise odborníků po zhlédnutí vybere a doporučí k nácviku třináct různých skladeb: pro žactvo, pro dorost i pro dospělé. Vedle skladeb pro velké celky, tj. asi 16 000 cvičenců, se připravují vystoupení menších kolektivů (tři až čtyři tisíce). Tato vystoupení budou podstatně náročnější a jsou určena pohybově vyspělým cvičencům. Jedna taková náročná skladba bude společná pro dorostence a pro dorostenky, další pro ženy (s kuželi) a třetí pro muže (s plnými míči). Navíc se připravuje zvláštní rej žen. To se na ploše strahovského stadia objeví najednou 32 000 tanečnic.“

3. A kdo tvoří tyto skladby?

Ústřední náčelnice ZTV Josefa Racková vysvětluje: „Přihlásilo se nám 72 autorů pohybu a hudby z celé republiky. Ústřední výbor ČSTV uspořádal pro ně několik seminářů, kde si mohli vyměnit zkušenosti a vytříbit názory na tvorbu. Do konečné soutěže zasáhne celkem 33 autorských kolektivů z Rokycan, Plzně, Trenčína, Lokte, Semil, Košic, Ostravy, Olomouce, Broumova, Gottwaldova, Brna, Bratislavy, Prahy. Po prvé v historii mají všichni autoři pohybu možnost tvořit společně s autorem hudby. Slibujeme si od toho podstatně zkvalitnění skladeb, které nám do soutěže přijdou a z nichž chceme vybrat 13 nejlepších.“

„Zajímají vás jména autorů? Tvorbu některých jsme

Dr. JAROSLAV ŠTERC

LÍDA NOVÁKOVÁ

JOSEFA RACKOVÁ

poznali již na první spartakiádě, např. Stázy Levé, Jožky Šaršeové, M. Buriánové, ale ke slovu se hlásí také noví. Z hudebníků tvoří V. Dobiáš, Jan Seehák, Oldřich Flosman, z básníků Josef Kainar a další. Podle názoru odborníků, kteří pročítali texty skladeb, bude soutěž velmi vyrovnaná.

Čekají nás ovšem ještě tisíce dalších starostí – vedle hodin usilovného nácviku: vyrobit cvičební úbory a náčiní a zajistit včas technické zdokonalení Strahova.“

Máme tedy předpoklady, aby se II. celostátní spartakiáda znovu stala chloubou nás všech, aby dokumentovala celému světu vysokou úroveň naší tělesné výchovy. A řeknete: může být krásnější mírová manifestace?

MIRKO FIŠER
KRESLIL O. MAŠEK

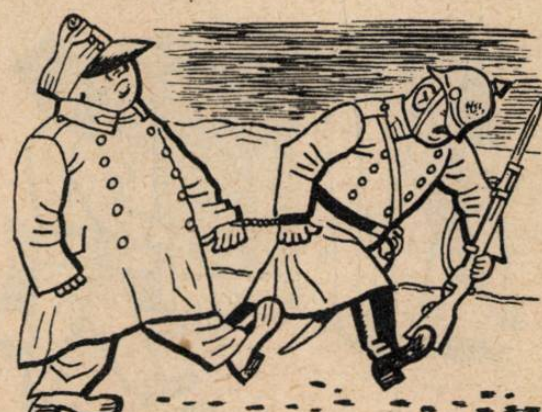
OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

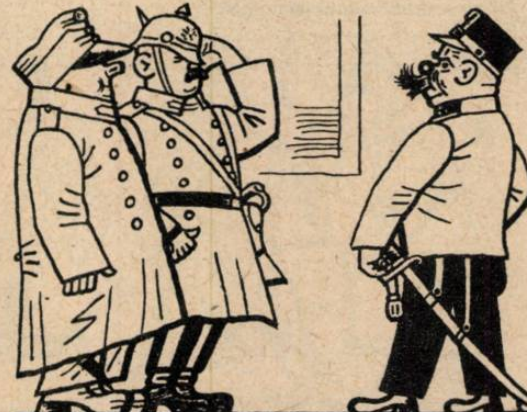
7. Když se hostinský s nimi rozhovořil, řekl mu Švejk: „Zde bratr říká, že v jednu hodinu budeme v Písku.“ – „A to má váš pan bratr omlát?“ otázal se zvědavý hostinský závodčího. – „Dnes mu končí,“ odpověděl závodčí, ani nemrkaje. – „To jsme ho dostali,“ řekl potom Švejkovi. Když závodčí před vstupem do hospody prohlásil, že jedno štamprle nemůže škodit, byl optimistou. A když jich vypil dvanáct, prohlásil zcela rozhodně, že je času habaděj. Závodčí se Švejkem zkoušeli dál kořalky, které měl hostinský na skladě.

8. Bylo již temno, když se závodčí se Švejkem vydali na cestu do Písku. V chumelenici nebylo vidět ani na krok a závodčí neustále říkal: „Pořád rovně za nosem, až do Písku.“ – Když to řekl po třetí, svezl se po sněhu se straně dolů. Pomáhaje si ručnicí, pracně se vyškrábal nahoru, ale hned zase byl dole. Pětkrát opakoval závodčí pokus dostat se nahoru, a když byl opět u Švejka, řekl mu zoufale: „Já bych vás mohl velice dobře ztratit.“ – „Nemají strachu, pane závodčí,“ řekl Švejk, „uděláme lepší, když se k sobě přivážem.“

9. Mistrným pohybem připjal závodčí železka Švejkovi a druhý konec sobě k zápěstí pravé ruky. Nyní byli spolu spojeni jako dvojčata. Klopýtající po silnici, nemohli od sebe, a když závodčí upadl, strhl Švejka s sebou. Když poznali, že to takhle dál nepůjde, snažili se železka opět odepnout. Po dlouhé, marné námaze závodčí vzdychl: „My jsme spojeni na věky věkův.“ – „Amen,“ dodal Švejk a klopýtali dále. – „Teď to bude hrozné. My od sebe nemůžeme!“ vzdychal závodčí zdrceně.

10. A bylo to opravdu hrozné, když se v Písku ocitli před rytmistrem Königem. „Dýchnete na mne!“ bylo první rytmistrovo slovo. „Teď to chápu: rum, kontušovka, čert, jeřábinka, ořechovka, višňovka a vanilová!“ A dal oba zavřít, závodčího i Švejka. Druhý den vyslyšel Švejka: „Od kterého regimentu jste utekl?“ – „Od žádného! Já jdu k svému regimentu, já ho hledám. Já si nic jiného nepřiju, než se co nejdříve dostat k svému regimentu a vykonávat své vojenské povinnosti,“ mluvil Švejk nadšeně. – Četník ho tedy odvezl do Budějovic.

11. Nadporučík Lukáš, nic zlého netuše, seděl v kanceláři, když k němu přivedli Švejka. „Poslušně hlásím, pane oberlejtant, že jsem opět zde!“ hlásil Švejk slavnostně. Nadporučík Lukáš vyskočil a chytil se za hlavu. Oči mu svítily čímsi hrozným a zoufalým. „Pěkně vás vítám, Švejku. Už na vás vydali zatykač. Já se s vámi už zlobit nebudu. Když si pomyslím, že jsem tak dlouho žil s takovým blbem! Divím se, že jsem vás ještě nezastřelil! Ale konečně vám zatneme žílu. Svou pitomost stupňoval jste do nekonečna, až to všechno prasklo!“

12. „Už je s vámi, Švejku, amen!“ mna si ruce, dopověděl nadporučík Lukáš a napsal několik řádků na lístek, zavolał hlídka a poručil jí, aby odvedli Švejka k profousovi a odevzdali mu ten lístek. Švejka odvedli přes nádvoří a nadporučík s netajenou radostí se díval, jak profous odmyká dveře s černožlutou tabulkou „Regimentsarrest“, jak Švejk mizí za těmi dveřmi a jak za chvíli vychází profous sám z těch dveří. „Zaplát pánbůh,“ pomyslí si hlasitě nadporučík Lukáš, „už je tam!“ Tak skončila Švejkova budějovická anabase.